

«...ανά τετράδα, με το όπλον επ' ώμου και με μαύρας σημαίας...»

σημείωμα για τις αγροτικές εξεγέρσεις του θεσσαλικού κάμπου

Τί ήταν η εξέγερση του Κιλελέρ;

Τα γεγονότα του Κιλελέρ - η συμπλοκή δηλαδή έχω από το χωρίο του Κιλελέρ στις 6 Μαρτίου 1910 και οι συγκρούσεις που ακολούθησαν στο συλλαλητήριο της Λάρισας- καθώς και τα συλλαλητήρια των επόμενων ημερών σε Καρδίτσα και Τρίκαλα ήταν η κορύφωση μιας εξέγερσης που δημιύρισε σχέδιον 30 χρόνια. Μετά το Κιλελέρ, η σύγκρουση κολιγών και τσιφλικάδων αρχίζει να περνά όλο και περισσότερο από τα χέρια των ανθρώπων που διύλευν τη γη στα χέρια αυτών που υποτίθεται ότι τους εκπροσώπουσαν, από το χωράφι δηλαδή και τις κοινότητες στα έδρανα της Βουλής. Από την αρχή βέβαια το αγροτικό ζήτημα εξελισσόταν παράλληλα σε δύο επίπεδα: το αγροτικό ζήτημα των κοινοτήτων του θεσσαλικού κάμπου ήταν αυτό τη βίαιη σύγκρουσης με τα όργανα των τσιφλικάδων. Το αγροτικό ζήτημα της Βουλής ήταν η σύγκρουση ανάμεσα στους ξεπερασμένους ιστορικά γεωκτήμουνες και σε όσους επιθυμούσαν τον -έστω και καθυστερμένο- αστικό εκσυγχρονισμό της Ελλάδας.

που υποστηρίζουν την απαλλοτρίωση, παρεμβαίνουν με διαβήματά τους στη Βουλή, αλλά και διοργανώνουν όλα τα μεγάλα συλλαλητήρια στις μικρές ή μεγαλύτερες πόλεις του κάμπου, ανέμεσα τους και τα συλλαλητήρια που οδήγησαν στα γεγονότα του Κιλελέρ.

Βέβαια, η αυθόρυμη και βίαιη αντίσταση των καλλιεργητών εξακολουθεί παράλληλα και δεν διακόπτεται ωύτε χαλιναγωγείται από τις ενώσεις: δεν θα μπορούσε άλλωστε. Αντίθετα, οι τελευταίες χρησιμοποιούν πολλές φορές και με έξυπνο τρόπο το ανεξέλεγκτο των καλλιεργήσων, για τις πείσεις που ασκούν στην Βουλή και στην κυβέρνηση.

Τώρα, παρόλο που στα συλλαλητήρια της περιόδου μαρτυρείται πως ανέμιζαν μάυρες και κόκκινες σημαίες και κάποιοι βουλευτές διαμαρτύρονταν για «αρχάς αναρχισμού ή σοσιαλισμού», «δημαγαγούς» και «αντεθνικούς σκοπούς» ενώ ορισμένοι δημόσιογράφοι αποφαντούνται πως «ήρθαντο να αναφαίνονται εκ μέρους των χωρικών αναρχικές τάσεις», η εμπλοκή των σοσιαλιστών της εποχής στο αγροτικό κίνημα τουλάχιστον μέχρι το 1910 είναι ένα σημείο ιδιαίτερης σκοτεινό. Ο ιδιόμορφος αναρχο-σοσιαλιστής Μαρίνος Αντύπας είναι η μόνη σίγουρη περίπτωση γνωστού σοσιαλιστή που συμμετείχε στο αγροτικό κίνημα. Από το καλοκαίρι του 1906 που βρέθηκε στα τσιφλίκια ενώ θείον του στη Θεσσαλία με σχέδια για εφαρμογή του σοσιαλισμού, μέχρι τη δολοφονία του το Μάρτιο του 1907, γύριζε στις κοινότητες του κάμπου με σύντροφό του το λαρισαϊκό Θανάση Καραλόπουλο παρακινούντας τους κολίγους σε εξέγερση. Από 'κει και πέρα, το «αναρχο-αθεϊστικό» (όπως εύσυχα χαρακτηρίστηκε από τους αντιπάλους του) κίνημα του Βόλου και της Λάρισας, με επίκεντρο την τα εργατικά κέντρα των δύο πόλεων, συνδέθηκε με το αγροτικό κίνημα, όμως αυτό έγινε κυρίως μετά την εξέγερση του 1910.

Η απάντηση των κοινοτήτων του κάμπου είναι άμεση. Η εξέγερση ξεκινά με την εμφάνιση των τραμπούνων των τσιφλικάδων. Σε ένα πρώτο επίπεδο εκδηλώνεται αυθόρυμπτα με ξυλοδαρμούς ή και δολοφονίες επιστατών, πυρτολήσεις αποθηκών, συγκρούσεις με τη χωροφυλακή και το στρατό. Σε ένα δεύτερο επίπεδο και με το πέρασμα των χρόνων, δημιουργούνται τοπικές αγροτικές ενώσεις σύντομα στον κάμπο που προσπαθούν να οργανώσουν τον γάνωνα αλλά και να τον ματαφέρουν σε ένα πιο «πολιτισμένο» επίπεδο.

Εμπνευστές αυτών των ενώσεων είναι αγρότες, τεχνίτες ή επαγγελματίες αλλά κυρίως είναι οι μορφωμένοι γύνοι των κολίγων, δικηγόροι, δημοσιογράφοι ή γιατροί. Οι ενώσεις αυτές λειτουργούν δημοκρατικά, θέτουν ως στόχο τους την (υπό ποικιλες συνθήκες) απαλλοτρίωση των τσιφλικιών, έχουν επαφές με τους βουλευτές...

Για ποιον ήταν νίκη η «λύση» του

πού σαι κατέβαντον τουρκικό!

Με τη φράση αυτή αναπολούσαν οι καλλιεργητές του κάμπου την εποχή που η γη τους προστάτες της απομικής ιδιοκτησίας: τους δημοσιογράφους, την εκκλησία, τη χωροφυλακή, το στρατό, τη δικαιοσύνη, τους δημάρχους και νομάρχες και την πλειοψηφία των βουλευτών. Ανέμεσα στους τελευταίους φιγουράρουν και οι περισσότεροι τσιφλικάδες ή οι δηλωμένοι εκπρόσωποι τους.

Η απάντηση των κοινοτήτων του κάμπου είναι άμεση. Η εξέγερση ξεκινά με την εμφάνιση των τραμπούνων των τσιφλικάδων. Σε ένα πρώτο επίπεδο εκδηλώνεται αυθόρυμπτα με ξυλοδαρμούς ή και δολοφονίες επιστατών, πυρτολήσεις αποθηκών, συγκρούσεις με τη χωροφυλακή και το στρατό. Σε ένα δεύτερο επίπεδο και με το πέρασμα των χρόνων, δημιουργούνται τοπικές αγροτικές ενώσεις σύντομα στον κάμπο που προσπαθούν να οργανώσουν τον γάνωνα αλλά και να τον ματαφέρουν σε ένα πιο «πολιτισμένο» επίπεδο.

Εμπνευστές αυτών των ενώσεων είναι αγρότες, τεχνίτες ή επαγγελματίες αλλά κυρίως είναι οι μορφωμένοι γύνοι των κολίγων, δικηγόροι, δημοσιογράφοι ή γιατροί. Οι ενώσεις αυτές λειτουργούν δημοκρατικά, θέτουν ως στόχο τους την (υπό ποικιλες συνθήκες) απαλλοτρίωση των τσιφλικιών, έχουν επαφές με τους βουλευτές...

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

Μακρόσυρη τη κούραση, για να 'χω το ψωμί μου να έχω την τημή μου και όλων θρασούς πα στο καλαμποκιό το θέμα της είδη τους εκδορείς μου κάποιους καλλιέργεις ποντάνας γιούς, Charles Bolles

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 13 • ΚΡΗΤΗ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Ο Απρίλης είναι ο μήνας ο σκληρός, γεννώντας Με απ' την πεδιάνενη γη τις παγαλιές, ομίγνωτας Θόμηρη κι επιθυμία, ταράζοντας Με τη βροχή της άνοιξης ρίζες οκνές,

**Καλλικράμης
οι πειραιώνες**
ο μαθητής στην κλίνη
του Προκρούστη
οελ. 14

**η κρίση του θεομοποιημένου
ουνδικαλιούμο**
Τα σημερινά συνδικάτα εξυπηρετούν τα
συμφέροντα της κάστας της κυριαρχίας, της
οποίας αποτελούν οργανικό μέρος
οελ. 12

φεύγοι ουναγερμοί (αν)αφάλειας
Ο φόβος για τη ζωή, για το θάνατο και την
αρρώστια έγινε όπλο στα χέρια της κυριαρχίας
προκειμένου να πετύχει ολοκληρωτικά τον
κοινωνικό έλεγχο
οελ. 10

...χαίρε Καισαρα, οι «μελλοθάνατοι»
σε προκαλούν

Οι μετανάστες εργάτες που επιλέγουν να ρισκάρουν τη ζωή τους για το δίκιο τους • οι χιλιάδες πολίτες που δεν πληρώνουν διόδια και τα πανάκριβα εισιτήρια στα ΜΜΜ • οι εργαζόμενοι που επιμένουν να απεργούν • οι άνεργοι που αρχίζουν να οργανώνονται • οι κάτοικοι της (κάθε) Κερατέας που συνεχίζουν να αντιστέκονται • οι κρατούμενοι που δεν αποκηρύχτουν τις ιδέες και την ανθρώπινη υπόστασή τους: μακράν του να θριαμβολογούμε, να προδικάζουμε «νίκες» ή «ηττες» και χωρίς να ταυτιζόμαστε απαραίτητα με αντιλήψεις και πράξεις, φαίνεται πως η μέχρι σήμερα φαινομενικά παντοδύναμη εξουσία σκοντάφεται μπροστά στο χορό των παλιών και νέων αρνήσεων, αρκεί να είναι οπλισμένες με αποφασιστικότητα, συνείδηση, αλληλεγγύη και ευελιξία.

Κι αν επιτύχουν κάποτε τη σύνθεσή τους, αναγνωρίζοντας τη συνάφεια που έχουν μεταξύ τους, ο βασιλιάς όχι μόνο θ' απογυμνώθει μα πυροβολεί και να εγκαταλείψει τρέχοντας την αρένα, παρέα με τους πραιτωριανούς του...

ΔΕΝ

πληρώνω
δουλεύω
υποχωρώ
συνεργάζομαι...

διαβάστε

► Minoistas:
Η φευδής ουδετερότητα των «ευαισθητοποιημένων»
οελ. 6

► ο αγώνας των 300

μεταναστών απεργών πείνας

οελ. 7

► επιστολες :
Χρυσοβαλάντης Πουζιαρίτης
οελ. 10

► Δεν πληρώνωμαι;

Δεν πληρώνω.

Δεν γκρινάζω, οργανώνομαι.

οελ. 13

► Επαναστατικός Αγώνας.

Επιστολή για Δ. Φούντα

οελ. 16

► Η Αριστερά,

μια βδομάδα μετά την Υπαίτια

Στις 9 Μαρτίου και ύστερα από 44 μέρες, έληξε η απεργία πείνας σε κλίμα γενικού ενθουσιασμού. Ωστόσο από την επόμενη κυρίαρχη μέρα η κυβέρνηση μέσω του Γ.Ραγκούση (ΣΥΝΕΝΤΕΥΧΗ ΣΤΟ ΣΚΑΪ, 10/3) έσπευσε να διευκρινίσει ότι οι απεργοί μετανάστες και οι συμπαραστάτες πανηγυρίζουν απλώς για επικοινωνιακούς λόγους: «διότι δεν έδοθη καμία νομιμοποίηση όύτε καν άδειες παραμονής όπως αρχικά ήταν σαν πάρα μόνο καθεστώς ανοχής». Καθεστώς μάλιστα που θα ανανέωνται σε ατομική βάση από την αστυνομία και χωρίς εμπλοκή του υπουργείου εσωτερικών.

Οι δηλώσεις αυτές στα ΜΜΕ προκάλεσαν με τη σειρά τους ένα κλίμα σκεπτικισμού στον κόσμο που συμπαραστάθηκε στο σκληρό αυτό αγώνα, δημιουργήντας ένα σφρό ερωτηματικά για το ποιος τελικά κάνει επικοινωνιακά παχνίδια, για το αν έγινε ένας συμβιβασμός κάτια από το τραπέζι που να βολεύειν στην τέλειη την κυβέρνηση, για το αν υπανασχερεί η κυβέρνηση από την αρχική συμφωνία κ.ο.κ.? Όλα αυτά για να αποσφινθούν θα πρέπει να δώμεις ακριβώς τις συμφωνήσεις και πάνω ποια νομική βάση.

Η συμφωνία

Συνθέτοντας όλα όσα έχουν γραφτεί και ένα γραπτό σημείωμα πρόταση της κυβερνητικής αντιπροσωπείας στις συμφωνίες αποτελείται από τρία κεντρικά σημεία συν δύο ακόμα που αφορούν τον αριθμό των ένσημων για ανανέωση της άδειας παραμονής και της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής, που όμως η κυβέρνηση είχε ούτως ή άλλως δεσμευτεί από τις 28 Φλεβάρη σε συνάντηση του Κουτρουμάνη με τη ΓΣΕΕ, όπως επίσης και μια νέα ρύθμιση για τους νομίμους μετανάστες που εξαίτιας της κρίσης (ανεργία) δεν μπορούν να συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις (ένσημα) για την ανανέωση της άδειας παραμονής τους.

Έτσι λοιπόν οι λεπτοί κείμενο που παρουσίασε η κυβέρνηση και όπως το δημοσίευσε το Σεκίνημα περιλαμβάνει τα εξής:

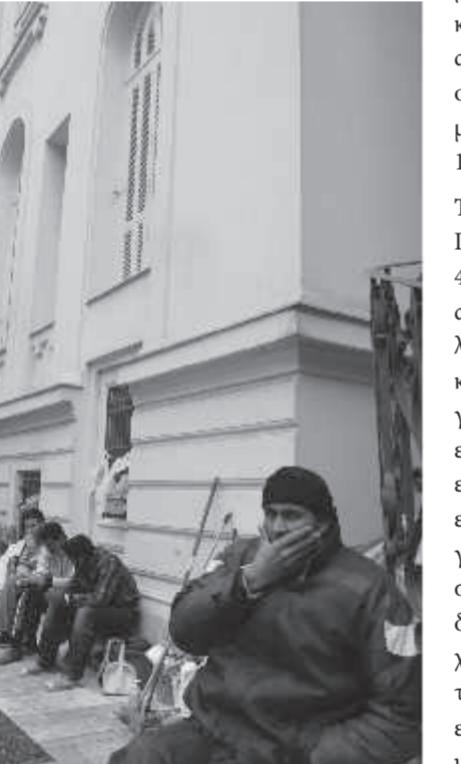
1) Ως προς το καθεστώς ανοχής «Κατ' ατομο ειδική απόφαση αναβολής επιστροφής στην χώρα με ισχύ 6 μηνών και δυνατότητα ανανέωσης επ' αόριστο έως ότου αποκτήσουν τις νόμιμες προϋποθέσεις για την χορήγηση άδειας παραμονής».

2) Ως προς τη δυνατότητα ταξιδίου «Για τους κατόχους της σχετικής βεβαίωσης παραχωρείται δυνατότητα ταξιδίου στις χώρες καταγωγής τους για ανθρωπιστικούς λόγους χωρίς χρονικούς περιορισμούς».

3) Για την 8ετία ως αναγκαίο χρόνο νομιμοποίησης «Η κυβέρνηση θα προβεί στην μείωση των ετών που απαιτούνται προκειμένου ένας μετανάστης να αιτηθεί την άδεια παραμονής από 12 σε 8 χρόνια».

Αναβολή απέλασης και όχι άδεια παραμονής

Καταρχήν το σημείο αυτό αφορά τους 300 απεργούς, και όχι τους υπόλοιπους μετανάστες, οι οποίοι εντάσσονται στο λεγόμενο καθεστώς ανοχής. Το καθεστώς αυτό σημαίνει αναβολή απομάκρυνσης (απέλασης) όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 24 του ν.3907 που ψηφίστηκε μόλις στις 21/1/2011 και όχι άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους που θα μπορούν να δοθεί με το παρόντα ίδιου νόμου. Να σημειώσουμε εδώ ότι σε καθεστώς αναστολής απέλασης βρίσκονται χιλιάδες μετανάστες που για αντικεντικούς λόγους, αφήνονται ανοιχτό το παράθυρο να σπάσει η συμφωνία στην πράξη, με την αστυνομία να ανακαλύψει ξαφνικά ότι «η απόφαση επιστροφής» πλέον «μπορεί να εκτελεσθεί» για ορισμένους από τους 300.

Από το ακριβώς αναφέρεται ο Ραγκούσης όταν δηλώνει σε συνέντευξη στο δελτίο του ΣΚΑΪ στις 10/3 ότι «το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι οι 300 της Υπαίτιας θα έχουν να κάνουν με την ελληνική Αστυνομία η οποία κάθε φορά θα κρίνει από τέλος 6 μηνών θα ανανεώνει ή όχι το καθεστώς υπό ανοχή που τους εντάσσεται». Επ' αυτού λοιπόν δεν υπάρχει υπανασχρηση από την αρχική συμφωνία.

Αντού αόλους τους μετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα χωρίς χαρτιά και ειδικά για όσους εισιτήσαν από την 1/1/2005 και μετά, αφού από τότε δεν υπάρχει κανένα καθεστώς για να ενταχθούν στη διαδικασία νομιμοποίησης και να αποκτήσουν διάσημης απόφαση επιστροφής» πλέον «μπορεί να εκτελεσθεί» για ορισμένους από τους 300.

Από τα 12 στα 8 χρόνια για αίτηση νομιμοποίησης

Αντού αφορά όλους τους μετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα χωρίς χαρτιά και ειδικά για όσους εισιτήσαν από την 1/1/2005 και μετά, αφού από τότε δεν υπάρχει κανένα καθεστώς για να ενταχθούν στη διαδικασία νομιμοποίησης και να αποκτήσουν διάσημης απόφαση επιστροφής» πλέον «μπορεί να εκτελεσθεί» για ορισμένους από τους 300.

Έτσι λοιπόν μπορούν να κάνουν αίτηση για νομιμοποίηση εφόσον βρίσκονται «στη χώρα για δώδεκα (12) τουλάχιστον συνεχή χρόνια» χωρίς μάλιστα να είναι προσαπούτων στα δικαιολογητικά «θεώρηση εισόδου ή άδειας διαμονής έστω και εάν αυτές έχουν ληξει, ούτε διαβαθμήση σε ισχύ». Από και πέρα περνάντες από επιτρόπες που κρίνουν τους «δεσμούς με τη χώρα» για τη διαπίστωση των οποίων συνεκτιμώνται σύμφωνα με

γνωστόν τον απορρίπτεται σε ποσοστό 99,9%, με αποτέλεσμα να έχει συσωρευτεί από το 2005 και ύστερα ένα αριθμός ίσως και 300.000 ανθρώπων που βρίσκονται αναγκαστικά στην παρανομία και στο έλεος κάθε είδους εκμετάλλευσης. Αδυνατούν να εργαστούν ώμημα, να ασφαλιστούν, να νοικιάσουν σπίτι, να κυκλοφορήσουν ελεύθερα, και φυσικά να επισκεφτούν τους οικείους τους στις χώρες προέλευσής τους. Ούτε φυσικά να μετακινηθούν όπως θα ήταν δυνατόν αν είχαν νομιμοποιηθεί σε μια άλλη χώρα της Ευρώπης.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυθμούς που είναι την αρχική συμφωνία που θα απορρίψει την απορρίφηση της επιστροφής της περιόδου που θα διαντάσσεται από την αστυνομία.

Την περιορισμός, η συμφωνία που θα κάνουν με την αστυνομία που θα κρίνει ή όχι την ανανέωση του καθεστώτος ανοχής αμφιστρηθεί ευθέως την αρχική συμφωνία που αφορά την «επ' αόριστο ανανέωση» χωρίς χρονική οροφή και μέχρι να συμπληρωθούν τα απαιτούμενα ρυ

η αριστερά, η δημοκρατική αντίληψη του αγώνα και η νομική

η εγκατάλειψη του, βασισμένου στη συναίνεση, κοινωνικού συμβολαίου και η αναβάθμιση της αστυνομικής εξουσίας σε ρυθμού των κοινωνικών σχέσεων, εξοβελίζουν την Αριστερά από την περίοπτη θέση που κατείχε στη Δημοκρατία

η ανασύνθεση της Δημοκρατικής Τάξης

Εκεινώντας από τη αναγνώριση του συνολικού/συντομικού χαρακτήρα της κρίσης, διαπιστώνουμε την προσπάθεια της Δημοκρατίας να αναδιαρθρώσει σε μια νέα βάση όλο το εύρος των κοινωνικών σχέσεων, μέσα από στρατηγικές μηδενικής ανοχής.

Διακρίνουμε το τέλος του δημοκρατικού διαλόγου και τη λήξη της ενσωμάτωσης και της θεσμικής συνδιαλλαγής, ως τη μέχρι τώρα στρατηγική λύσης των κοινωνικών συγκρούσεων, το καθεστώς προσταθεί αν αντερψέψει τους μέχρι τώρα κοινωνικούς συσχετισμούς δυνάμεινων. Οι μέχρι πρότινος μέθοδοι απόστασης της κοινωνικής συναίνεσης αποδομούνται και η αστυνομική επιτήρηση και καταστολή διαφανούνται σε ρυθμού της κοινωνικής ζωής και εγγήτρια της διατήρησης του κοινωνικού ιστού.

Η Δημοκρατία από πάντα είχε το κυριαρχικό “δικαίωμα” να ορίζει το τί είναι νόμιμο και τί όχι, τι επικύνων, και τι ανεκτό και αφορούμενο στην Τάξη της. Αν ακόμα και σε περιόδους διαφαινόμενης κοινωνικής “ειρήνης” επεδείκνυε την πυγμή της, πλέον, και μέσα στην καθολικότητα των αναδιαρθρώσεων, τα όρια της δημοκρατικής νομιμότητας μεταποίζονται, ελαστικοποιούνται και ορίζονται εκ νέου. Πράγμα που έχει άμεσες και υλικές επιπτώσεις τόσο στα ίδια τα όρια της διεξαγωγής των κοινωνικών αγώνων, όσο και στα πολιτικά περιεχόμενα που έχουν ώστε να ανταγωνίζονται την κυριαρχητική Τάξη.

Να σημειώσουμε παρενθετικά πως η “νομιμότητα” δεν γίνεται αντιληπτή μέσα από τη θεσμική/συνταγματική κατοχύρωση “δικαιωμάτων” στη σφαίρα του Δικαίου. Το Δίκαιο και οι Νόμοι αποτελούν προσωρινή αποκρυστάλλωση ενός συνεχόντων και υπαρκτού ανταγωνισμού μεταξύ των κοινωνικών και ειδικότερα κινηματικών δυνάμεων και της κυριαρχητικής Τάξης. Ετοι μη ελαστικοποίηση των οριών της “νομιμότητας” έχει να κάνει με την αμφισθήτηση αυτού του συνοχετισμού κοινωνικών δυνάμεων. Το ζήτημα που τίθεται για το κίνημα είναι όχι η επικέντρωση σε μια θεσμική διαμάχη “καταστρατήγησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων”ας” στη σφαίρα του Δικαίου, αλλά είτε η δε σακε και σε υλικό επιπλέον διατήρηση ενός συσχετισμού δυνάμεων, είτε η δύνανση του, είτε η υπαναχώρηση.

η θέση της αριστεράς στη Δημοκρατική Τάξη...

Η Αριστερά μέσα από μια σειρά οικείων και μακροχρόνιων κοινωνικών συγκρούσεων έλαβε μια συγκεκριμένη θέση μέσα στο δημοκρατικό κράτος πρόνοιας. Στον ελαδικό χώρο ειδικότερα, η σοσιαλδημοκρατία επιδιώκει να καταλαγάστε τις κοινωνικές αναταραχές μέσα από τη συντηρητική θεσμοποίηση των κοινωνικών απαιτήσεων και την αφομοίωση ευρύτερων κοινωνικών στρομάτων. Μέσα στο πεδίο της σοσιαλδημοκρατίκης διαχείρισης η Αριστερά είτε ενωματώνεται σε πεπτική σχέση με τη Δημοκρατική Τάξη, δεν έβλεπε ούμα ότι σταδιακά χτίζεται το έδαφος όπου και τώρα θα την υποστεί και η ίδια.

... και τη χρεοκοπία της

Έτοι μοι πάντα, η λήξη της δημοκρατικής διαβούλευσης ως τρόπος λόγου των κοινωνικών συγκρούσεων, δημιουργεί, αφενός, ένα ρευστό τοπίο για τη θέση και τη λειτουργία της Αριστεράς από την περίοδο στη Δημοκρατική Τάξη. Δεν έβλεπε ούμα ότι σταδιακά χτίζεται το έδαφος όπου και τώρα θα μπορούσε να χωρέσει στα

Αριστερά για τα πλαίσια διεξαγωγής και τα περιεχόμενα του αγώνα, χρεοκοπεί οριστικά.

Σχετικά με το πρώτο σημείο, από τη στιγμή που η Δημοκρατία ανέγει πλέον την αστυνομική εξουσία ως τον κυριαρχού τρόπο για τη διατήρηση της Τάξης, είναι σαφές πως πλέον δεν χρειάζεται την Αριστερά στο ρόλο του συνολικής. Οι ανά καιρούς βολές από τη ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, δεν παρά μια σταδιακή προσπάθεια να εξοβλιστεί η Αριστερά ως κομμάτι της κοινωνικής ζωής. Και αυτό όχι γιατί είναι επικινδύνη για το σύστημα, αλλά γιατί είναι επικινδύνη για τη δημοκρατία που πούλησε για να στάσει την περιγύρηση, δε διστάσει να ασκήσει και ποινικές διώξεις στους αριστερούς αλληλέγγυους. Μπορεί η αρχική πρόθεση για κακουργηματική διώξη να φάνεται αστήριχη και επικονιωνική, αλλά είναι από τα σημεία όπου η δημοκρατία προσπαθεί σταδιακά να ανοίξει νέα πεδία επέμβασης και καταστολής, ακόμα και για την άριστη

δημοκρατικά πλαίσια. Σίγουρα περίμενε ανηλική πόλεμο, αλλά κυρίως σε επίπεδο ιδεολογικό, επικονιωνιακό, μηντακό. Πίστευε ότι το κύρος της και η κοινωνικής της νομιμοποίηση και τα θεσμικά ερείσματα θα αρκούσαν για να αντεπεξέλθει στις δύσκολιες.

Εφτασε στο σημείο μάλιστα να συναντήθει με εκπροσώπους του υπουργείου προστασίας του πολλή πριν ξεκινήσει ο αγώνας (αποκτήντας τις άραγε). Η Δημοκρατία ωστόσο, μέσα από τους πολλαπλούς τρόπους που χρησιμοποίησε για να στάσει την περιγύρηση, δε διστάσει να ασκήσει και ποινικές διώξεις στους αριστερούς αλληλέγγυους. Μπορεί η αρχική πρόθεση για κακουργηματική διώξη να φάνεται αστήριχη και επικονιωνική, αλλά είναι από τα σημεία όπου η δημοκρατία προσπαθεί σταδιακά να ανοίξει νέα πεδία επέμβασης και καταστολής, ακόμα και για την άριστη

“Η Δημοκρατία συνδιαλλέγεται έως από τη Νομική (27/2) ”

νομιμοφορσύνη και επιβολή της Τάξης ή γενικότερα της ιδεολογίας της θεοκρατίας που επένδυσε στην αριστερή στην περιόδου που θέτει στη σημερινή στιγμή την προστασία της ομάδας από την αριστερή στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Απ’ την προβοκατορολογία και τους σκοτεινούς κόκλους που επέντονται στην αποσταθεροποίηση της δημοκρατίας, τη θεμοποίηση των αριστερών που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατίας να επανορίσει τα όρια της νομιμότητας και τον δημοκρατικά ανεκτού, ακόμα και αν αυτό μπορεί να αφορά την Αριστερά. Από το δέος μπροστά στο εύρος και την ένταση της Δημοκρατικής πεπτικής, από την αντιπολίτευση της δημοκρατίας που θέτει στην προστασία της εγκαθίδρυσης μιας νέας δημοκρατίας που αρκετά προστατεύεται στην περιοχή της Λίμνης Λαϊκής.

Επίσης έχεις τη διάθεση της δημοκρατί